

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopus Co-||loniensis Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Notatio ad Caput Decimumseptimum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

etiam tempore Monasterium Montanum obtiner.

A Hæc quæ ex manuscrip. subiicio, minime omittenda erant, sed in epitomen Surii merito venire debuerant: ait autem manuscrip. *Gratias ago Deo & B. ENGELBERTO, quia bene video tam vos quàm ea quæ in domo sunt, nec non & flumiū qui fluit ante Gangriam, volens experiri frater si verum diceret, ait: quid est quod pendet in pertica? respondit, Manutergium. Et verum fuit, & redijt videns & glorificans Deum & S. ENGELBERTVM.*

B **Caput Decimumseptimum.**

De Monacho quodam Eberbacensi paralytico sanato.

EODEM tempore Monachus quidam Eberbacensis ad partes inferiores missus, in itinere antequam veniret Coloniam, membris omnibus adeò paralyti cœpit diuexari, vt difficulter ad veteris Montis monasterium posset perducī. Ibi in valetudinario manenti occurrerunt miracula noui martyris ENGELBERTI. Vouet igitur se, si morbus abscedat, Missam defunctorum dicturum. Mox sentit remissiū, & totus reualefcit.

Paralyticus
curatur.

Notatio ad Caput Decimumseptimum.

§. Ibi in valetudinario.

IN manuscrip. dicitur: Frater iste ad eam impotentiam deuenit, vt depositus in infirmatorio cum se erigere, vel in aliud latus vertere non posset, membrorum officio destitutus, suspensi in trabe funiculi ad miniculo vti debuerit.

§. Reualefcit.

In manuscrip. illa adduntur: *Qui Deo gratias agens & Creatori suo, S. ENGELBERTO cum ad claustrum suum rediret, & Tuitii cum magistro Ioanne eiusdem loci Abbate pranderet: hæc quæ dicta sunt me audiente presentibus narrauit, duos predictos conuersos*

Ee 2

qui

Ioannes
Sanctensis
Abbas
Tuitiensis.
lib. 3. vita S.
Engelberti
c. 5. pag. 198.

qui & ipsi presentes erant testes inuocans: Hæc ibi: Ioannes verò Abbas Tuitiensis fuit nominis eius primus, in ordine Abbatum nonus decimus, cuius hoc libro meminim in notationibus quinti capitis. pag. 198.

§. Eberbacensis.

Eberbach. Eberbach cœnobium est altero ab vrbe Moguntinâ lapide, non procul à Rheni ripâ distans. Quod B Bernardus rogatu Alberti Moguntini Archiepiscopi illo loco circa annum 1133. fundauit, vti notat Henriquez ad Menologium Cisterciens. Quamuis manuscr. R. P. Nicolai Serrarij Societatis IESV in Adelberto (quem Albertum nuncupat Henriquez) afferat, hortante S. Bernardo Adelbertum exædificasse Cisterciensium in Renigauia seu Ringauia monasterium, quod ab apro & riuo nomen habet Eberbachium, vt *inf. c. 50.*

Caput Decimum octauum.

De Monacho iuvene à periculo fistula liberato.

Monachus. **M**ONACHVS iuuenis, dum vena illi inciditur, ita in brachio intumuit, vt morbus fistulæ timeretur. Dolore urgente, promittit se beato ENGELBERTO Pfalterium lecturum. Ille sentit se habere melius, dicitque cunctis, à sancto ENGELBERTO se curatum.

Notatio ad Caput Decimum octauum.

Christia-
nus Hei-
sterbacensis. **M**Anuscript. ait hunc iuuenem appellatum Christianum, fuisse Monachum Heisterbacensem. Hic tamen alius fuit ab illo Christiano Heisterbacensi, de quo Cæsius lib. 4. dial. cap. 30. & lib. 12. cap. 34. & Henriquez in menologio. Ille etenim Christianus ante Martyrium S. ENGELBERTI, ex huius vitæ ærumnis fuit euocatus. Existimare autem hunc
Christia-